NÁVRHY GENERÁLNEJ ADVOKÁTKY
JULIANE KOKOTT
prednesené 14. októbra 2004 [1]

I — Úvod

1. Predmetom tohto uznesenia o návrhu na začatie prejudiciálneho konania Vestre Landsret (Dánsko) je otázka, či prenájom miest na vode pre lode v rekreačnom prístave, ako aj miest na zimovanie na súši pre rekreačné plavidlá podlieha dani z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH"). Tieto služby by mohli byť podľa článku 13 B písm. b) šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (ďalej len „šiesta smernica") [2], oslobodené od dane, pokiaľ tu ide o prenájom nehnuteľného majetku. Oslobodenie od dane by sa ale nepoužilo v prípade, že by sa miesta na vode a miesta na súši považovali za „priestory na parkovanie vozidiel".

1 — Jazyk prednesu: nemčina.
2 — Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23.

II — Právny rámec

A — *Právo Spoločenstva*

2. Podľa článku 2 ods. 1 šiestej smernice dodávky služieb za protihodnotu v rámci územia štátu podliehajú zásadne DPH. Ako vyplýva z článku 4 ods. 2 druhej vety šiestej smernice, aj „využívanie hmotného... majetku na účely nadobúdania zisku" predstavuje hospodársku činnosť podliehajúcu DPH.

3. Za určitých podmienok majú byť od DPH podľa článku 13 B písm. b) šiestej smernice oslobodené

„[árenda a — *neoficiálny preklad*] prenajímanie nehnuteľného majetku s výnimkou:

1. poskytovania ubytovania, podľa definície v zákonoch členských štátov,

v hotelovom sektore alebo v sektoroch s podobnou funkciou, vrátane poskytovania ubytovania v prázdninových táboroch alebo na miestach určených na stanovanie,

2. prenajímanie budov a priestorov [miest — *neoficiálny preklad*] na parkovanie vozidiel,

3. prenajímanie trvalo inštalovaných zariadení a strojov,

4. prenajímanie sejfov.

Členské štáty môžu aplikovať nasledujúce výnimky na rozsah platnosti tohto oslobodenia od dane: ...“

B — *Dánske právo*

4. Článok 13 ods. 1 bod 8 dánskeho zákona o DPH stanovuje, že od dane sú oslobodené tieto tovary a služby:

„Správa, prenájom a árenda nehnuteľného majetku, ako aj dodávka plynu, vody, elektrickej energie a tepla spojená s prenájmom alebo árendou. Oslobodenie sa však nevzťahuje na prenájom izieb v hoteloch a podobných zariadeniach, prenájom izieb v zariadeniach, ktoré tieto prenajímajú na obdobie kratšie ako mesiac, prenájom miest na kemping, parkovanie alebo reklamných miest, rovnako ako prenájom úschovní.“

5. Bod D.11.8 pokynov k DPH pre správnu prax v Dánsku na rok 2001 dopĺňa toto:

„Prenájom miest pre lode, miest na súši, miest v prístave a v dokoch jachtárskymi klubmi podlieha dani z pridanej hodnoty, aj keď sa uskutočňuje v prospech členov klubu.

Preto treba odvádzať daň z pridanej hodnoty z prenájmov miest vrátane prípadných vkladov alebo kaucií, ktoré sa vyberajú pri prenájme stálym nájomcom, ako aj z prístavných poplatkov vyberaných pri používaní prístavu návštevníkmi.“

6. Podľa článku 39 ods. 5 zákona o DPH môže byť daň za zriadenie, opravu

a prevádzku prístavných zariadení s výnimkou budov odpočítaná na vstupe.

III — Skutkový stav, prejudiciálne otázky a konanie

7. Fonden Marselisborg Lystbådehavn (nadácia rekreačného prístavu Marselisborg, ďalej len „FML") je nadáciou, ktorá spravuje a prevádzkuje rekreačný prístav. FML prenajíma miesta na kotvenie v prístave a miesta na súši v areáli prístavu pre zimovanie lodí. Tieto služby ponúka tak spoločne ako balík ako aj samostatne. Miesto pre loď na vode môže byť prenajaté dlhodobo ale aj krátkodobo, na mesačnom základe, alebo na jeden alebo niekoľko dní.

8. V prípade dlhodobého prenájmu miesta na vode spolu s miestom na súši musí nájomca popri nájomnom zaplatiť aj kauciu. Výška oboch platieb závisí okrem iného od veľkosti priestoru potrebného pre konkrétnu loď.

9. Ako protiplnenie je vlastníkovi lode pridelené na používanie stále a určité miesto v prístave alebo pri plávajúcim móle, ktoré je prispôsobené veľkosti lode. Ak nájomca takéhoto miesta nechce toto miesto používať počas obdobia prevyšujúceho 24 hodín, miesto je bezodplatne poskytnuté k dispozícii návštevníkom. Okrem toho obdrží nájomca miesto na súši, ktoré sa skladá z očíslovaného stanovišťa v osobitnej časti areálu prístavu, na ktorom môže uskladniť svoju loď mimo sezóny a ku ktorému má voľný prístup. Nakoniec má nájomca právo používať spoločné zariadenia prístavu, ako sú toalety a umyvárne.

10. Majitelia lodí, ktorí si dlhodobo alebo na mesiac prenajímajú len jedno miesto na vode, nemusia platiť kauciu. Namiesto toho zaplatia vyššie nájomné. Na dobu prenájmu majú taktiež pridelené stále miesto. Jachtárom, ktorí sú návštevníkmi a zostávajú v prístave len jeden alebo niekoľko dní, sa prideľujú voľné miesta.

11. Popísané miesta na súši si možno prenajať aj nezávisle od miesta na vode.

12. Správca dane oznámil FML, že tieto činnosti spolu podliehajú DPH. Po žalobe FML proti tomuto oznámeniu potvrdil prvostupňový súd (Landsskatteret) stanovisko

správcu dane týkajúce sa miest na vode. Na ich prenájom sa nevzťahuje oslobodenie prenájmu nehnuteľného majetku. Súd považoval naopak prenájom miest na súši za oslobodený od dane. Rovnako FML, ako aj Skatteministeriet (ministerstvo financií) napadli toto rozhodnutie na Vestre Landsret, ktorý uznesením z 22. novembra 2002 položil v súlade s článkom 234 ES Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má byť článok 13 B písm. b) šiestej smernice (smernica Rady 77/388) vykladaný v tom zmysle, že pojem ‚prenájom nehnuteľného majetku' zahŕňa prenájom miest pre lode, ktorý spočíva v jednej časti na ploche územia prístavu, ako aj vo vymedzenom a identifikovateľnom mieste na vode?

2. Má byť článok 13 B písm. b) bod 2 šiestej smernice (smernica Rady 77/388) vykladaný v tom zmysle, že pojem ‚køretøjer' [vozidlá] zahŕňa lode?"

13. V konaní na Súdnom dvore podali vyjadrenia FML, dánska a grécka vláda, ako aj Komisia. S výnimkou FML zastávajú všetci účastníci názor, že prenájom miest na vode a miesta na súši podlieha DPH. Zatiaľ čo členské štáty zastávajú ten názor, že miesta na kotvenie v žiadnom prípade nie sú nehnuteľným majetkom v zmysle smernice, Komisia má v tomto bode iný názor. Komisia a vlády sa ale zhodujú v tom, že sa uplatní výnimka z oslobodenia od DPH pre miesta na parkovanie vozidiel. Naproti tomu podľa názoru FML nie je úprava pre miesta na parkovanie vozidiel použiteľná pre miesta pre lode.

IV — Právne posúdenie

14. Prejudiciálne otázky smerujú k výkladu právnej úpravy o oslobodení prenájmu nehnuteľného majetku od DPH v článku 13 B písm. b). Pritom prvá otázka smeruje k tomu, či miesto pre loď v prístave, príp. miesto na súši pre loď sa považuje za nehnuteľný majetok. Pre zodpovedanie druhej otázky treba vyjasniť, či je vyňatie prenajímanie miest na parkovanie vozidiel použiteľné aj pre lode.

A — *Úvodné poznámky*

15. Predtým než bližšie pristúpim k prejudiciálnym otázkam, treba pripomenúť, že oslobodenia uvedené v článku 13 šiestej smernice predstavujú samostatné pojmy práva Spoločenstva, a preto si vyžadujú definíciu právom Spoločenstva. [3]

16. Zo systematiky smernice vyplývajú nasledujúce zásady výkladu pre preskúmanie predložených ustanovení: keďže oslobodenia od daní predstavujú výnimku zo všeobecnej zásady, že každá služba, ktorú daňovník poskytne za protihodnotu, podlieha DPH, treba vykladať pojem prenájmu nehnuteľného majetku doslovne. [4] Vyňatím prenájmu miest na parkovanie vozidiel z oslobodenia od dane uvedeným v článku 13 B písm. b) bodu 2 šiestej smernice je príslušný obrat znovu podriadený pod všeobecnú úpravu tejto smernice, toto ustanovenie sa preto nesmie vykladať doslovne. [5]

17. Výklad smernice by však mohol byť zbytočný, keby Dánsko využilo možnosť určiť nad rámec prípadov upravených v článku 13 B písm. b) bodu 1 až 4 šiestej smernice ďalšie výnimky z pôsobnosti oslobodení. Ako správne uviedla Komisia s odvolaním sa na rozsudok Far [6], šiesta smernica na to poskytuje členským štátom široké pole pôsobnosti. Tak by mohlo Dánsko výslovne prehlásiť za ďalšiu činnosť podliehajúcu DPH okrem prenájmu miest na parkovanie obzvlášť prenájom miest pre lode.

18. Ak členský štát chce využiť túto právomoc, musí to urobiť pomocou príslušnej zmeny právnych úprav o DPH. Nestačí teda doplniť vnútroštátnu právnu úpravu zodpovedajúcu šiestej smernici prostredníctvom správnej praxe alebo len interne záväznými správnymi pokynmi tak, že sa zdania ďalšie skutkové podstaty. [7]

3 — Rozsudky z 12. septembra 2000, Komisia/Írsko, C-358/97, Zb. s. I-6301, bod 51; zo 16. januára 2003, Maierhofer, C-315/00, Zb. s. I-563, bod 25, a z 12. júna 2003, Sinclair Collis, C-275/01, Zb. s. I-5965, bod 22.

4 — Rozsudky Komisia/Írsko, už citovaný v poznámke pod čiarou 3, bod 52; z 18. januára 2001, Stockholm Lindöpark, C-150/99, Zb. s. I-493, bod 25, a Sinclair Collis, už citovaný v poznámke pod čiarou 3, bod 23.

5 — Rozsudok z 12. februára 1998, Blasi, C-346/95, Zb. s. I-481, bod 19.

6 — Rozsudok z 3. februára 2000, Far, C-12/98, Zb. s. I-527. Pozri tiež rozsudok zo 4. októbra 2001, „Goed Wonen", C-326/99, Zb. s. I-6831, bod 45.

7 — Porovnaj návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Jacobs 6. júna 2002 vo veci Maierhofer, C-315/00, Zb. s. I-565, body 27 a 28, a zo 17. mája 1989 vo veci Henriksen, 173/88, Zb. s. I-2763, I-2770, bod 22.

19. Správna prax stanovená v pokynoch k DPH na rok 2001 [8], podľa ktorej sa majú miesta pre lode považovať za podliehajúce dani, sa teda nemôže považovať za vnútroštátnu výnimku idúcu nad rámec skutkovej podstaty oslobodení v prospech árendy a prenájmu nehnuteľného majetku.

20. Podľa vnútroštátnych ustanovení sú platcovia dane oprávnení odpočítať si daň na vstupe pri výdavkoch za zriadenie, opravu a prevádzku prístavných zariadení, ak sa tieto výdavky netýkajú budov. Toto ukazuje, že dánsky zákonodarca zaraďuje tieto výdavky medzi hospodárske činnosti. Ale ani tento nepriamy poukaz nepredstavuje žiadnu jednoznačnú ďalšiu výnimku z oslobodenia od dane pre prenájom nehnuteľného majetku.

21. Pri neexistencii osobitnej úpravy zdanenia prenájmu miest pre lode v dánskych právnych predpisoch o DPH treba zistiť, či sa takáto činnosť považuje v zmysle šiestej smernice za prenájom nehnuteľného majetku a prípadne aj za prenájom miest na parkovanie vozidiel.

8 — Pozri bod 5 vyššie.

B — *Prenájom nehnuteľného majetku (prvá prejudiciálna otázka)*

22. Článok 13 B písm. b) šiestej smernice nedefinuje pojem „prenájom nehnuteľného majetku" a neodkazuje ani na jeho definíciu v právnych predpisoch členských štátov. [9]

23. Z ustálenej judikatúry však jednak vyplýva, že základným znakom prenájmu nehnuteľného majetku v zmysle článku 13 B písm. b) šiestej smernice je to, že dotyčnému je za úhradu poskytnuté právo počas určitej doby používať nehnuteľný majetok tak, ako keby bol jeho vlastníkom, a vylúčiť z tohto práva každú ďalšiu osobu. [10]

24. Na druhej strane treba pri posúdení otázky, ako sa má kvalifikovať zdaniteľné plnenie, zobrať do úvahy všetky okolnosti, za ktorých sa toto plnenie poskytlo. [11]

9 — Rozsudky „Goed Wonen", už citovaný v poznámke pod čiarou 6, bod 44, a Sinclair Collis, už citovaný v poznámke pod čiarou 3, bod 24.

10 — Rozsudky „Goed Wonen", už citovaný v poznámke pod čiarou 6, bod 55; Sinclair Collis, už citovaný v poznámke pod čiarou 3, bod 25, ako aj z 9. októbra 2001, Cantor Fitzgerald International, C-108/99, Zb. s. I-7257, bod 21.

11 — Rozsudky z 2. mája 1996, Faaborg-Gelting Linien, C-231/94, Zb. s. I-2395, bod 12; Stockholm Lindöpark, už citovaný v poznámke pod čiarou 4, bod 26, a Sinclair Collis, už citovaný v poznámke pod čiarou 3, bod 26.

25. Ponuka FML zahŕňa tak prenájom miest pre lode na vode, ako aj miest na súši na zimovanie lodí. Aj keď sú tieto služby ponúkané spoločne, treba otázku, či ide o prenájom nehnuteľného majetku, skúmať oddelene pre obidva druhy týchto miest pre lode.

26. Okolnosť, že za spoločný prenájom miesta na vode a miesta na súši sa fakturuje celková cena, totiž nemá rozhodujúci význam. [12]

27. Rozhodujúce je skôr, že miesto na vode a miesto na súši si možno prenajať nezávisle od seba takým spôsobom, že skutočne existujú dve samostatné od seba oddeliteľné hlavné plnenia a nie jedno integrované samostatné hospodárske plnenie. [13] Žiadna z foriem prenájmu miesta pre loď nie je hlavným plnením, voči ktorej by druhá bola vedľajším plnením, ktoré by preberalo daňový osud hlavného plnenia. [14]

28. Pokiaľ ide o miesta na súši, z údajov uvedených v návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že príslušné plochy sú jasne ohraničené a označené. Nájomca má na určitú dobu výlučné právo užívať toto miesto. K miestu má neobmedzený prístup. Počas trvania prenájmu nemôže žiadny iný majiteľ lode obsadiť miesto bez súhlasu nájomcu. Z toho teda vyplýva, že ide o prenájom nehnuteľného majetku v zmysle článku 13 B písm. b) šiestej smernice.

29. O niečo väčšie ťažkosti spôsobuje naproti tomu kvalifikácia miest v prístavnom bazéne. Aj tu je isté, že tieto miesta sú ohraničené od zostávajúcej časti prístavného bazénu pilótami alebo žrďami. Dánska a grécka vláda ale pochybujú o tom, že v prípade týchto miest ide o nehnuteľný majetok.

30. Nehnuteľný majetok možno definovať ako určitú časť zemského povrchu vrátane stavieb s ním pevne spojených, ku ktorým možno založiť vlastnícke právo a držbu. Na rozdiel od šíreho mora môže byť vnútrozemské vodstvo vo vlastníctve a v držbe osôb. Tak je FML vlastníkom územia prístavu, ako vyplýva z návrhu na začatie prejudiciálneho konania. To, že je areál celkom nebo sčasti zaplavený vodou, nebráni jeho zaradeniu medzi nehnuteľný majetok, ktorý možno

12 — Porovnaj rozsudok z 25. februára 1999, CPP, C-349/96, Zb. s. I-973, bod 31.

13 — Rozsudok CPP, už citovaný v poznámke pod čiarou 12, bod 29.

14 — Rozsudky CPP, už citovaný v poznámke pod čiarou 12, bod 30, a z 22. októbra 1998, Madgett a Baldwin, C-308/96 a C-94/97, Zb. s. I-6229, bod 24); pozri tiež najmä rozsudok z 13. júla 1989, Henriksen, 173/88, Zb. s. I-2763, body 14 až 16, v ktorom považoval Súdny dvor prenájom garáže vo vzťahu k prenájmu bytu za vedľajšie plnenie, na ktoré sa tiež vzťahuje oslobodenie od dane z prenájmu nehnuteľností.

prenajať alebo dať do árendy. Rovnako ako FML mohol nadobudnúť vlastníctvo územia prístavu vrátane prístavného bazénu, mohol toto územie aj zobrať do árendy. Čo však platí pre územie ako celok, musí platiť tiež pre jeho ohraničené časti.

31. Okrem toho treba rozlíšiť nehnuteľný majetok od hnuteľných vecí. Je síce pravda, že voda, v ktorej lode bezprostredne plávajú, je hnuteľnou vecou. Zdá sa, že aj dánska vláda, vychádzajúc z tejto myšlienky, považuje za nehnuteľné veci len koly a móla, ku ktorým sa lode priväzujú, ich poskytnutie však považuje len za vedľajšie plnenie. Predmetom prenájmu ale nie je nejaké pohyblivé množstvo vody, ale určitá časť prístavného bazénu. Táto vodou pokrytá plocha je pevne ohraničená a nedá sa premiestniť.

32. Aj pri doslovnom výklade článku 13 B písm. b) šiestej smernice teda miesto v prístavnom bazéne spĺňa definíciu nehnuteľného majetku v zmysle tohto ustanovenia.

33. Existencia nájomného vzťahu nie je okrem toho vylúčená ani z dôvodu, že FML môže miesto pri prechodnej neprítomnosti majiteľa zapožičať návštevníkom.

34. Prenájom nehnuteľného majetku sa síce vyznačuje zásadne tým, že nájomca zoberie nehnuteľný majetok do držby a ostatných z nej môže kedykoľvek vylúčiť. Napriek tomu môžu existovať aj nájomné vzťahy, pri ktorých viacerí nájomcovia smú používať tú istú prenajatú vec, pričom jeden nájomca má prednostné právo užívania.

35. Tak je tomu v tomto prípade. Dlhodobý nájomca môže voľne rozhodnúť, či svoju loď z miesta odstráni, alebo nie. Ani FML, ani iný majiteľ lode nemôže žiadať od nájomcu, aby uvoľnil počas doby prenájmu svoje miesto. Len ak sa nájomca rozhodne nepoužívať svoje miesto počas doby dlhšej ako 24 hodín, môže dať správa prístavu toto miesto k dispozícii iným majiteľom lodí.

36. Na prvú otázku treba teda odpovedať tak, že pojem „árenda a prenájom nehnuteľného majetku" v zmysle článku 13 B písm. b) šiestej smernice zahŕňa prenajímanie určitého ohraničeného priestoru v prístavnom bazéne ako miesta pre lode, aj ako miesta pre skladovanie týchto lodí na súši.

C — *Prenájom miest pre parkovanie vozidiel (druhá prejudiciálna otázka)*

37. Druhou prejudiciálnou otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či článok 13 B písm. b) bod 2 šiestej smernice vyníma miesta na súši pre lode spod oslobodenia od dane z prenájmu nehnuteľného majetku. Pochybnosti vznikajú pre vnútroštátny súd predovšetkým preto, že v dánskom znení tohto ustanovenia sa používa pojem „køretøjer", ktorý vo svojom zmysle slova zahŕňa len pozemné kolesové dopravné prostriedky. Preto by nebolo v súlade s dánskym znením možné považovať lode za vozidlá v zmysle tohto ustanovenia.

38. Ako ale vnútroštátny súd, Komisia a zúčastnené vlády správne zdôrazňujú, tento problém nevyvstáva v iných jazykových zneniach smernice rovnakým spôsobom, lebo tieto používajú neutrálnejšie pojmy, ktoré môžu zahŕňať aj lode. [15]

39. Podľa ustálenej judikatúry v prípade rozporu medzi rôznymi jazykovými verziami určitého ustanovenia Spoločenstva musí byť toto vykladané v závislosti od celkovej konštrukcie a účelu právnej úpravy, ktorej je časťou. [16]

40. Ani v iných jazykových zneniach než v dánskom však nie je celkom jasné, či pojem priestory na parkovanie vozidiel zahŕňa aj miesta na vode, prípadne miesta na súši pre lode. Ak sa nedá význam výrazu zistiť výlučne na základe doslovného výkladu, treba sa pre bližšie určenie významu zaoberať súvislosťou, v ktorej sa tento výraz vyskytuje, pričom treba zohľadniť systematiku šiestej smernice. [17]

41. FML sa pokúša dokázať, že v šiestej smernici sa ako zastrešujúci pojem pre pozemné, vodné a vzdušné vozidlá používa pojem dopravný prostriedok, pokiaľ pojmom „vozidlo" sú mienené len pozemné vozidlá.

42. Pohľad na nemecké znenie šiestej smernice vyvoláva však pochybnosti o tom, že

15 — V anglickom znení je použitý pojem „vehicles", vo francúzskom „véhicules", v španielskom „vehículos", v portugalskom „veículos", v talianskom „veicoli" v holandskom „voertuigen" a vo švédskom „fordon".

16 — Rozsudky z 27. marca 1990, Cricket St Thomas, C-372/88, Zb. s. I-1345, bod 19, a zo 14. septembra 2000, D., C-384/98, Zb. s. I-6795, bod 16.

17 — Rozsudky z 5. júna 1997, SDC, C-2/95, Zb. s. I-3017, bod 22, a Henriksen, už citovaný v poznámke pod čiarou 14, body 10 a 11.

šiesta smernica si berie za základ zodpovedajúcu terminologickú systematiku. V článku 15 ods. 1 bode 2 citovanom FML je použitý pojem dopravný prostriedok. V ďalších ustanoveniach, ktoré FML uvádza (článok 28a ods. 2 písm. a), článok 28n ods. 4 písm. b) a c), článok 28o ods. 1 písm. g) a článok 28p ods. 7 písm. b) a c) šiestej smernice), sa naproti tomu nachádza pojem „Fahrzeug" („vozidlo"), a nie všeobecnejší pojem „Transportmittel" („dopravný prostriedok").

43. Komisia navyše právom poukazuje na článok 13 A ods. 1 písm. p) šiestej smernice ako na opačný príklad, ktorý upravuje oslobodenie od dane pre poskytovanie dopravných služieb chorým vo vozidlách určených na tento účel (véhicules spécialement aménagés). Pojem vozidlá tu zahŕňa tiež lode a vzdušné dopravné prostriedky.

44. Keďže nám teda skúmanie pojmov vozidlá a dopravné prostriedky používaných na rôznych miestach smernice nepomôže ďalej, treba otázku, či lode patria pod pojem vozidlá podľa článku 13 B písm. b) bodu 2 šiestej smernice, skúmať s prihliadnutím na zmysel a účel oslobodenia od dane za prenájom nehnuteľného majetku a výnimiek z tohto oslobodenia.

45. Oslobodenie prenájmu nehnuteľného majetku má predovšetkým dva dôvody. Jednak, ako ozrejmil generálny advokát Jacobs vo svojich návrhoch vo veci Blasi [18], nevzniká už používaný nehnuteľný majetok vo výrobnom procese. Po príprave a postavení budovy sa nehnuteľný majetok používa spravidla skôr pasívne, bez pridanej hodnoty. [19] Preto podlieha DPH len prvé poskytnutie pripraveného stavebného pozemku, ako aj poskytnutie budovy pred prvým obsadením [20], pokiaľ ďalší prevod už predtým obsadenej budovy a aj jej prenájom nepodlieha DPH.

46. Okrem toho vo väčšine členských štátov tiež pred harmonizáciou šiestou smernicou nepodliehal prenájom obytných priestorov zo sociálnych dôvodov DPH. [21] Toto mala šiesta smernica zachovať, aby sa zabránilo zdraženiu nájomného za bývanie.

47. Obidve odôvodnenia oslobodenia od dane sa nevzťahujú na prípady uvedené v článku 13 B písm. b) bodoch 1 až 4 šiestej

18 — Návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Jacobs 25. septembra 1997 vo veci Blasi, C-346/95, Zb. s. I-483, body 15 a 16.

19 — Niečo odlišné môže platiť, keď sa na pozemku zriadi prevádzkareň podniku a nehnuteľný majetok sa tak požíva ako výrobný prostriedok.

20 — Pozri článok 4 ods. 3 písm. a) a b) šiestej smernice.

21 — Pozri návrh šiestej smernice vypracovaný Komisiou (*Bulletin Európskych spoločenstiev*, príloha 11/73, s. 17).

smernice, takže tieto zvláštne prípady prenájmu nehnuteľného majetku boli vyňaté spod oslobodenia od dane a znovu podrobené DPH.

48. Tieto plnenia sa totiž spravidla vyznačujú aktívnejším používaním nehnuteľného majetku. Tak obsahuje napríklad poskytovania ubytovania v hotelovom sektore a na miestach určených na stanovanie v zmysle bodu 1 početné ďalšie servisné plnenia, ktoré idú nad rámec jednoduchého poskytnutia priestorov alebo miest.

49. Tento argument má síce vo vzťahu k prenajímaniu priestorov na parkovanie vozidiel v zmysle bodu 2 menšiu váhu, hoci aj tu môžu byť poskytované doplnkové služby, ako napr. stráženie miest. V tejto súvislosti má ale zvláštny význam druhý aspekt, ktorým je nedostatok sociálno-politického odôvodnenia oslobodenia od dane.

50. S prenájmom miesta pre lode na vode je taktiež spojené intenzívnejšie používanie nehnuteľného majetku, ktoré je vo všeobecnosti významné pre skutkové okolnosti spätného vyňatia, uvedené v článku 13 B písm. b) bodoch 1 až 4 šiestej smernice. Tak sú — podobne ako na miestach určených na stanovanie — okrem samotného miesta na kotvenie a samotného miesta na parkovanie poskytované ďalšie zariadenia, napríklad sociálne. Okrem toho je potrebné, aby boli miesta vybavené lávkami a špeciálnymi zariadeniami na kotvenie lodí, ktoré musia byť kvôli vplyvom vody pravidelne kontrolované a udržiavané.

51. Ani sociálne dôvody, ktoré pôvodne hrali úlohu pri výnimke pri prenájme nehnuteľného majetku, sa zjavne netýkajú prenájmu miest na vode rekreačných lodí.

52. Ak sa zohľadnia ciele článku 13 B písm. b) šiestej smernice, zdá sa, že je zmysluplné vyložiť bod 2 tohto ustanovenia tak, že sa vzťahuje aj na prenájom miest na vode a miest na súši pre rekreačné lode. Tento výklad zodpovedá tiež požiadavke nevykladať toto ustanovenie doslovne.

V — Návrh

53. Navrhujem na prejudiciálne otázky položené Vestre Landsret odpovedať takto:

„1. Pojem „árenda a prenájom nehnuteľného majetku" v zmysle článku 13 B písm. b) šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia zahŕňa prenajímanie určitého ohraničeného priestoru v prístavnom bazéne ako miesta pre lode, aj ako miesta pre uskladnenie týchto lodí na súši.

2. Článok 13 B písm. b) bod 2 šiestej smernice 77/388/EHS sa má použiť aj na prenájom miest pre lode na vode, ako aj pre uskladnenie lodí na súši."